

ת"פ 18691/05/11 - מדינת ישראל נגד נ ב

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 18691-05-11 מדינת ישראל נ' ב

בפני מאשימה נגד נאשם
כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
נ ב ע"י ב"כ עו"ד עמיקם הדר

גזר-דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של איומים ובעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, כלפי בת זוגו (להלן: **המתלוננת**), כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, ביום 6.3.11 ישבה המתלוננת בבית על המיטה כאשר הנאשם איים עליה בפגיעה בגופה תוך שהוא אומר "את לא תחיי עוד הרבה זמן בבית", וכי הוא מוותר על עליה, על הילדים ועל הבית, העיקר שלא תהייה קיימת.

בהתאם לאישום השני, כחודש עובר למועד האישום הראשון בשעה 24:00 צלצל הטלפון הנייד של הנאשם, בנסיבות אלה ניסתה המתלוננת לבדוק מי מתקשר ובתגובה חסם הנאשם את דרכה ודחף אותה בחוזקה באזור גרונו אחורה.

בהתאם לאישום השלישי, כחצי שנה עובר לאישום הראשון איים הנאשם על המתלוננת בכך שהוא אמר לה שהוא מבין את האנשים שרוצחים את הנשים שלהם.

בטרם מתן גזר הדין הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם התקבלו מספר תסקירים.

בהתאם לאמור בתסקיר מיום 19.12.13, הנאשם בן 42, גרוש פעם שניה ולו שלושה ילדים - ...

הנאשם מנהל אורח חיים דתי, בבעלותו חברת שליחויות, והוא נעדר עבר פלילי.

הנאשם הינו בכור מבין שני ילדים להוריו. תוארה משפחה נורמטיבית חילונית, כאשר הנאשם מסר שחזר בתשובה לאחר שחרורו מהצבא.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, התגייס ושירת שירות צבאי מלא. לאחר שחרורו עבד בחברת שליחויות למשך חצי שנה, ובהמשך רכש את החברה והוא מנהל אותה עד היום.

במקביל, הוא עובד כגבאי בעמותת ... הפועלת לחלוקת מזון בשבת למשפחות המאושפזים בבי"ח בילינסון. הוא מסר כי החל כמתנדב בעמותה ובשנים האחרונות עובד בשכר, וכן עובד כמשגיח כשרות בבתי"ח שניידר וגהה.

הנאשם מסר כי התחתן בגיל 27 עם אשתו הראשונה, אשתו הרתה מיד והזוג התגרש לאחר 3 חודשים. לדבריו התקשה להתמודד עם מצב רוחה של אשתו בתקופת ההריון.

לנאשם בת מנישואין אלה, עמה הוא נמצא בקשר ומשלם מזונות עבורה.

נמסר כי את אשתו השניה, המתלוננת, הכיר בגיל 34. לזוג נולדו שני ילדים והם התגרשו בשנת 2012, לאחר 7 שנות נישואין.

הנאשם מסר כי הרקע לגירושין היו קשיים כלכליים אליהם נקלע, וחוסר הנכונות של המתלוננת לעזור בפרנסת המשפחה. כן מסר כי עבד שעות רבות מחוץ לבית ועל רקע זה חל ריחוק בין בני הזוג וחשדנות מצד המתלוננת. נמסר כי המתלוננת התקשתה לקבל את רצונו בגירושין ועל כן לטענתו החלה בהתנהגות נקמנית, שכללה דיווחים כוזבים ללשכת הרווחה. הנאשם מסר כי קשריו עם ילדיו קרובים והוא מתראה עימם בהתאם להסדרי הראיה ומשלם מזונות עבורם.

בשיחה עם המתלוננת, מסרה כי המשבר בנישואיה עם הנאשם החל כבר בתחילתם כאשר הבינה שהנאשם הציג עצמו כמבוסס כלכלית, בעוד שבפועל היה בעל חובות רבים. כן מסרה כי נהג באופן תוקפני ושתלטיני כלפיה, תוך שימוש באיומים ובאלימות מילולית ונפשית. ציינה כי היו מקרים בודדים של אלימות פיזית וכי הנאשם עשה שימוש בסמים קלים בתקופה בה בוצעו העבירות.

המתלוננת מסרה כי לאחר הגירושין ניתק הנאשם קשר עם הילדים, אך לאחר שנה חודש הקשר, באמצעות הרווחה. היא תארה כי הקשר בינה לבין הנאשם הינו סביב הילדים בלבד וכן טענה כי הנאשם מסית הילדים נגדה והגיש תלונות שקריות כנגדה.

מהעובדת הסוציאלית המטפלת במשפחה בלשכה לשירותים חברתיים נמסר כי לבקשת בית המשפט לענייני משפחה,

ניתנו על ידם המלצות להסדרי ראייה בין הילדים לנאשם, וכי בעקבות דיווח של המתלוננת על פגיעה של הנאשם בבתם הקטנה היו הסדרי הראייה תחת פיקוח, אך התברר שהחשדות נבדקו ולא נמצא מקום להמשך הליכים כנגד הנאשם, ועל כן הוסר הפיקוח. נמסר כי הקשר בין הנאשם לילדיו הינו חם ופתוח והוא משמש דמות חיובית עבורם. אף בהמשך המעקב הוברר כי הנאשם מתמיד בהסדרי הראייה וקשריו עם הילדים הינם חיוביים.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי לנאשם דפוסי חשיבה בעייתיים ואלימים לרבות צורך בשליטה והשפעה ביחסים בין אישיים. מכך עולה קושי של הנאשם בקיום יחסים זוגיים שוויוניים. נמסר כי הנאשם אינו מכיר בקשייו אלה ומתקשה לקבל אחריות למעשיו ולעריכת שינוי במצבו, ובנסיבות אלה קיימת מסוכנות להישנות התנהגות אלימה בעתיד.

הומלץ על טיפול בתחום אלימות במשפחה ושליטה בכעסים אך הנאשם לא ביטא רצון בטיפול ועל כן לא ניתן היה להמליץ על העמדה בצו מבחן.

הומלץ על הטלת צו של"צ ומע"ת.

בדיון שהתקיים ביום 11.3.14 הוסכם כי הנאשם יופנה שוב לשה"מ ויתקבל תסקיר משלים.

במקביל הופנה הנאשם גם לממונה על עבודות שירות.

ביום 24.6.14 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות אשר מצא את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות והמליץ על הצבתו לביצוע עבודות בבי"ח גהה.

ביום 2.7.14 התקבל תסקיר משלים.

נמסר כי הנאשם הופנה למרכז למניעת אלימות בפ"ת. נתקבל עדכון מגורמי הטיפול, לפיו הנאשם לא ביטא נכונות לבדיקה עצמית והתייחס למעשיו כמקרה חד פעמי, ובמצב זה לא נמצא בסיס להמשך קשר טיפולי עם הנאשם.

כאשר הוצג בפני הנאשם מידע זה הוא טען שלא הובן כהלכה וביקש להשתלב בטיפול.

על אף הרושם שהתקבל כי הנאשם מבטא רצון חיצוני ומילולי בלבד לקבלת טיפול, שובץ הנאשם לקבוצה טיפולית החל מתחילת 7/14.

הוגש תסקיר מסכם ביום 6.10.14.

הנאשם מסר כי הוא משתתף בטיפול ומכיר כיום בבעייתיות שבהתנהגותו בקשר הזוגי, וכן מסר כי מקבל כלים לשליטה בכעסים המסייעים לו בניהול תקשורת מקדמת באופן כללי. נמסר כי יחסיו עם המתלוננת השתפרו.

המתלוננת אישרה את דבריו של הנאשם ומסרה על שיפור בקשר בינה לבין הנאשם. כן מסרה כי הנאשם מעורב יותר בחינוך הילדים ומשלם מזונות בזמן.

מגורמי הטיפול בקבוצה נמסר כי הנאשם מתמיד בהשתתפותו בקבוצה, משתף ומכיר בהתנהגותו הבעייתית בקשר הזוגי עם המתלוננת.

הערכת קצינת המבחן היתה כי למעורבות שה"מ חשיבות רבה בשינוי עמדותיו והתנהגותו של הנאשם. לאור זאת הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלכה ימשיך הנאשם בטיפול תחת פיקוח שה"מ.

נמסר כי הנאשם יתקשה בביצוע של"צ לנוכח עבודתו האינטנסיבית, והצורך בתשלום מזונות לשלושת ילדיו וכן בהתחשב בזמן המוקדש לעזרה לילדו בן ה-10, המתקשה בלימודים.

המלצת שה"מ היתה, לנוכח העדר עבר פלילי ואי פתיחת תיקים חדשים, להעמיד את הנאשם בצו מבחן למשך שנה וכן להטיל עליו מע"ת.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

באי כוח המאשימה טענו כי בתסקיר הראשון שהתקבל בעניינו של הנאשם, נאמר כי הנאשם מתקשה לבחון את החלקים הבעייתיים באישיותו ובהתנהלותו ומטיל את האחריות להתנהגותו על המתלוננת. כן נטען כי מהתסקיר עולה שהנאשם שולל התנהגות אלימה מצידו ושולל נזקקות טיפולית. נטען כי בנוסף הובאה עמדת המתלוננת, המתארת חיים לא פשוטים עם הנאשם, ובנסיבות אלה לא ניתנה המלצה טיפולית, אלא הומלץ על של"צ ומאסר על תנאי לצורך הצבת גבולות ולאור סיכון להישנות התנהגות אלימה.

באי כוח המאשימה טענו כי גם בתסקיר המשלים מיום 2.7.14, נרשם כי הנאשם מבטא מוטיבציה חיצונית בלבד לטיפול, וזאת על רקע רצונו לשפר את מצבו המשפטי.

נטען כי בתסקיר הסופי נמסר שהנאשם החל בטיפול במהלך חודש יולי האחרון ומתמיד בטיפול, ועל כן שירות המבחן סבור שיש צורך בהמשך טיפול, וניתנה המלצה על הטלת צו מבחן למשך שנה.

נטען כי על אף ההשתתפות בטיפול ודבריה של המתלוננת לגבי השיפור ביחסים, שירות המבחן סבור כי יש מקום לענישה קונקרטיה בדמות של"צ. נטען כי שה"מ לא המליץ על של"צ רק מאחר והנאשם מביע קושי לבצע את צו השל"צ.

ב"כ המאשימה טענו כי במסגרת השיקולים לקולא נשקלו ההודייה, לקיחת האחריות, ההליך הממושך, בסופו שולב הנאשם בטיפול, וההתמדה בו.

לאור זאת נטען כי יש מקום לקבלת ההמלצה בדבר הטלת צו מבחן והמשך טיפול.

עם זאת, נטען כי יש להתחשב בחומרת האישומים והעובדה כי לא מדובר באירוע בודד, וכן יש להתחשב בעובדה כי שה"מ סבור שיש מקום לענישה קונקרטיית מוחשית.

על כן, ולאור עמדת הפסיקה בתיקי אלימות במשפחה והצורך בהרתעת היחיד והחברה בכללותה, עתרו ב"כ המאשימה לענישה של מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שרות, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי המדובר על אירועים שארעו לפני למעלה משלוש וחצי שנים.

נטען כי הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, וכן חסך את הצורך בעדות המתלוננת.

נטען כי בכתב האישום המתוקן נמחקו אישומים רבים לאור הראיות.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם עבר תהליך משמעותי וארוך, וכיום מצוי בעיצומו של טיפול קבוצתי.

נטען כי מדובר באדם נורמטיבי, עובד ומפרנס 3 ילדים.

נטען כי קבלת דרישת המאשימה למאסר קצר, אף אם ירוצה בעבודות שירות, יגרום לכך שהנאשם יאלץ להפסיק לעבוד ובמצב זה הוא לא יוכל לשלם מזונות, כך שבסופו של יום הנטל יפול על הציבור. נטען כי במצב זה ייגרם נזק למתלוננת ולילדים, ועל כן יש להעדיף את המסלול השיקומי המתאים אף לאינטרס הציבורי במקרה זה.

נטען כי הנאשם עושה עבודת קודש במסגרת עבודתו בבית חולים בילינסון כמנהל של בית הכנסת, וכמנהל הגמ"ח, האחראי על חלוקת מזון. נטען כי באם יורשע לא יוכל להמשיך בעבודתו זו בבית החולים, שהינו מקום ציבורי.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב במאמציו של הנאשם לפרנסת משפחתו, ולכך שלצורך תשלומי המזונות הוא עובד 7 ימים בשבוע, מתוך מחויבותו למשפחה.

ב"כ הנאשם ביקש לקבל המלצת שרות המבחן להטלת צו מבחן.

נטען כי הצדדים הסכימו כי הטיעון יהיה פתוח, לרבות לענין ההרשעה.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם להתחשב בתהליך הארוך והמשמעותי שעבר הנאשם, ולבטל את ההרשעה, תוך קבלת עמדת שירות המבחן להטלת צו מבחן.

הנאשם עצמו טען בדיון כי, כיום, לאחר שחלפו כשלוש וחצי שנים מאז הגירושין, היחסים בינו לבין המתלוננת טובים. נטען כי באם יורשע בעבירות נשוא כתב האישום, יצטרך לוותר על מקום העבודה בבית חולים בילינסון, דבר שיקשה ביותר על תשלום המזונות לילדיו.

דין

המדובר בשתי עבירות איומים ברף הבינוני ועבירת אלימות אחת, אף היא ברף הבינוני, כאשר כולן נעברו במסגרת התא המשפחתי, במהלך סכסוך גירושין ובטווח של ששה חודשים.

לנאשם אין עבר פלילי, הוא נטל אחריות על המעשים והגם שהתקשה בהכרה בנזקקותו הטיפולית, נרתם לבסוף להליך טיפולי אשר תורם להעמקת המודעות ולשיפור היחסים בינו לבין המתלוננת, במסגרת תפקודם של השניים כהורים גרושים לילדיהם.

אישיות הנאשם מתוארת כנורמטיבית וחיובית בהיבטי התפקוד המקצועי, החברתי וההורי, ונראה כי הוא השכיל להבין את הצורך לטפל בבעיית הדפוסים התוקפניים שבאה לידי ביטוי בכתב האישום.

שקלתי את טענות הצדדים לענין ההרשעה, ואני סבורה כי חרף העבר הנקי וההשתלבות בהליך טיפולי, אין מקום להימנע מהרשעה לנוכח הצטברות העבירות וחומרתן. יהיה בכך פגיעה בלתי מידתית באינטרס הציבורי בהוקעת מעשי אלימות ואיומים בכלל, ובתא המשפחתי בפרט.

לפיכך אני מותירה את ההרשעה על כנה.

לענין מתחם הענישה, אני סבורה כי הענישה על כל אחת מהעבירות נעה בין מע"ת למאסר בפועל של מספר חודשים ועד שנה.

אני מתחשבת לקולא בתהליך הטיפול שיעובר הנאשם ותוצאותיו החיוביות, וכן בעברו הנקי, ובנסיבות אלה אני רואה לנכון לגזור על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת איומים.

פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪ אשר יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.1.15.

צו מבחן למשך שנה, כאשר בין תנאי המבחן יהיה המשך הטיפול למניעת אלימות במשפחה.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ה, 02 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.